

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko T. D. (1)

o zapłatę 441,74 zł

I. zasądza od pozwanego T. D. (1) na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. 441,74 zł (czterysta czterdzieści jeden złotych 74/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej 320,48 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. ustala i przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego adw. W. S. z Kancelarii Adwokackiej w K. wynagrodzenie 183,48 zł (w tym podatek VAT), które wypłacić należy w kwocie 90 zł z zaliczki zdeponowanej w Sądzie Rejonowym w Kłodzku pod pozycją 500042536360 i w pozostałym zakresie co do kwoty 93,48 zł z wydatków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku,

IV. nakazuje stronie powodowej, aby uiściła rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 93,48 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego 441,74 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. 11 grudnia 2017 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Strona powodowa w uzasadnieniu pozwu podała, że dochodzoną wierzytelność nabyła w drodze sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Towarzystwem (...) S.A. Pozwany nabył 5 września 2014r. własność pojazdu marki F. (...) o numerze rej. (...). Pojazd ten został ubezpieczony przez sprzedającego samochód w (...) Towarzystwem (...) S.A. na okres 12 miesięcy zgodnie z polisą (...) nr (...). Pozwany, na którego z chwilą nabycia pojazdu przeszły prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza pojazdu z tej polisy, mimo obowiązku uiszczenia składki w wysokości 362,28 zł, nie zapłacił ubezpieczycielowi. Ubezpieczyciel, pomimo braku zapłaty składki, świadczył ochronę ubezpieczeniową do końca trwania polisy.

Pozwany T. D. (2) reprezentowany przez kuratora ustanowionego przez Sąd dla nieznanego z miejsca pobytu strony procesu w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zarzucił, że roszczenie jest przedawnione, a także nieudowodnione, ponadto że powód nie wykazał, że posiada legitymację procesową czynną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w W. 10 marca 2014r. wystawiła polisę nr (...) potwierdzającą zawarcie umowy ubezpieczenia OC pojazdu marki F. (...) o numerze rej. (...), rok. prod. 1996r., stanowiącego własność T. D. (1). Zgodnie z polisą okres ochrony ubezpieczeniowej to 10 marca 2014r. do 9 marca 2015r. Wysokość składki ustalono na 362,28 zł płatną w terminie do 17 grudnia 2014r.

(...) S.A. z siedzibą w W. 18 grudnia 2015 r. zbyła na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność wobec pozwanego z tytułu nieopłaconej składki w wysokości 362,28 zł.

11 stycznia 2016r. do pozwanego nadano na pocście pisma polecone informujące o cesji wierzytelności oraz wzywające go do zapłaty należności z odsetkami łącznie 393,28 zł.

Pojazd pozwanego marki F. (...) o numerze rej. (...) na dzień 10 marca 2014 i 9 marca 2015r. posiadał ubezpieczenie OC w ruchu krajowym wyłącznie w (...)A. na podstawie polisy nr (...).

Dowód:

- potwierdzenie zawarcia umowy - Polisa nr (...) za okres od 10 marca 2014r. do 9 marca 2015r. k.24;
- umowa cesji wierzytelności k. 19 – 22;
- zawiadomienie o cesji k. 25v;
- wezwanie do zapłaty k. 25;
- dowód nadania przesyłki poleconej na adres pozwanego k. 26
- informacja o pokryciu ubezpieczenia OC z bazy Ośrodka (...) na dzień 16.04.2019r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był art. 805 k.c. oraz przepis art. 31 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013r., Nr 392, tekst jedn. ze zm., dalej jako u.o.c, ustawa, ustawa o ubezpieczeniu obowiązkowym) w brzmieniu obowiązującym w dniu nabycia przez pozwanego pojazdu tj. 5 września 2014r. Zgodnie z art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Według art. 31 ust. 1 i 6 u.o.c w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się. W razie wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz pojazdu mechanicznego wypowiadający umowę jest obowiązany do zawarcia nowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych najpóźniej w dniu rozwiązania się umowy wypowiedzianej.

Zgodnie powołanymi przepisami pozwany od chwili nabycia pojazdu marki F. (...) mógł w każdym czasie wypowiedzieć dotychczasową umowę ubezpieczenia OC, przy czym zobowiązany był zawrzeć jednocześnie umowę ubezpieczenia OC

w innym towarzystwie ubezpieczeniowym. Strona powodowa wykazała, że pozwany nie wypowiedział spornej umowy OC, a pojazd będący jego własnością w okresie od 10 marca 2014 do 9 marca 2015 r. posiadał ubezpieczenie OC w ruchu krajowym wyłącznie na podstawie polisy nr (...) wystawionej przez (...) S.A. Strona powodowa wykazała więc, że jej poprzednik prawny udzielał pozwanemu ochrony ubezpieczeniowej z tytułu zawartej umowy OC, zaś pozwany zgodnie z tą umową zobowiązany był do zapłaty składki w wysokości 362,28 zł w terminie do 17 grudnia 2014r. Wbrew zarzutom pozwanego – reprezentowanego przez kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu T. D. (1) – strona powodowa wykazała, że 18 grudnia 2015r. nabyła od (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanego z tytułu nieopłaconej składki w wysokości 362,28 zł. Stąd zarzut braku legitymacji procesowej czynnej również okazał się chybiony.

Ostatecznie nieuzasadniony był także zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego. Roszczenie zgodnie z umową stało się wymagalne w dniu 17 grudnia 2014r., a zatem zgodnie z art. 819 k.c. termin jego przedawnienia wynosił trzy lata. Termin przedawnienia rozpoczął bieg od 18 grudnia 2014r., a zatem jego upływ nastąpiłby 18 grudnia 2017r. Zgodnie jednak z art. 123§1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia. Strona powodowa wniosła pozew w niniejszej sprawie 11 grudnia 2017r., a zatem 7 dni przed upływem terminu przedawnienia, na skutek wniesienia pozwu w niniejszej sprawie bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu.

Skoro zarzuty podniesione przez pozwanego okazały się nieuzasadnione, to należało uwzględnić powództwo o zasądzenie kwoty 441,74 zł, na którą składały się: należność główna 362,28 zł z tytułu nieopłaconej składki oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie wyliczone zgodnie z art. 481§ 1 i 2 k.c. i 482 k.c. za okres od 18 grudnia 2014r. do dnia 7 grudnia 2017r. na kwotę 79,46 zł, wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, czyli od 11 grudnia 2017r. do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.c., zgodnie z którym to pozwanego jako stronę przegrywającą proces obciążały w całości koszty procesu, na które składały się opłata sądowa od pozwu 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda 90 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, a także wydatki związane z ustanowieniem dla pozwanego kuratora w łącznej wysokości 183,48 zł, w tym wynagrodzenie kuratora w wysokości 90 zł netto, koszty dojazdu kuratora do Sądu na trasie K. – K. – K. 59,17 zł netto, co dało łącznie 149,14 zł netto, zaś wraz z podatkiem VAT 23% - 183,48 zł. Sąd ustalił i przyznał kuratorowi adw. W. S. wynagrodzenie w wysokości 183,48 zł i nakazał jego wypłacenie z zaliczki uiszczonej przez powoda w kwocie 90 zł, zaś w pozostałej części z wydatków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku.

Jednocześnie nakazano stronie powodowej, aby uzupełniła zaliczkę i uiszczyła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 93,48 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, a związanych z ustanowieniem kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.